

országgyűlési képviselő

Dr. Kövér László úrnak,
az Országgyűlés elnökének

Helyben

szám: T/5000/15

Érkezett: 2011 NOV 30.

Módosító javaslat

Tisztelt Elnök Úr!

A Hárszabály 94. § (1) bekezdése, valamint a 102. § (1) bekezdése alapján a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló T/5000. számú törvényjavaslatához az alábbi

módosító javaslatot

nyújtjuk be:

A törvényjavaslat 33. §-ának (6) bekezdése az alábbiak szerint módosul:

„(6) A rehabilitációs hatóság a komplex minősítés elvégzését kérő személyeket az e törvényben meghatározott ellátások megállapítása céljából [felülvizsgálja] felülvizsgálhatja. A komplex minősítések sorrendjét és a komplex minősítés szakmai szabályaira vonatkozó egyéb jogszabályban rögzítendő „egyéb szempontokat” a következő, a felülvizsgálat során kötelezően értékelendő szempontok a felsorolás sorrendjében határozzák meg:

a) az életkor,

b) a megváltozott munkaképesség mértékének megállapítására korábban jogosult szakértői szervezetek, vagy bíróságok által jogerős határozatban megállapított „végleges”, objektív iratokkal alátámasztott munkaképesség változás megléte

[b)] c) a keresőtevékenység, és

[c)] d) az egészségkárosodás mértéke,

azonban a felülvizsgálat időpontja nem lehet későbbi a soros felülvizsgálat időpontjánál.”

Indokolás

a) A Kormány által korábban a médiumokban és egyéb hírforrásokban kommunikált tájékoztatás szerint, az „57 évet betöltött rokkantsági nyugdíjban részesülő III. kategóriás rokkantakat nem érinti a felülvizsgálat”

Ehhez képest, a benyújtott törvénytervezet szerint, az érintett személyekre irányadó nyugdíjkorhatárt öt éven belül betöltő személyeket érinti csak a felülvizsgálat alóli alanyi mentesség.

A hatályos törvény szerint, az irányadó nyugdíjkorhatár:

1952 előtt születettek esetén

62 év - 5 év = 57 év

1952-ben

62,5 év - 5 év = 57,5 év

1953-ban	63 év - 5 év = 58 év
1954-ben	63,5 év - 5 év = 58,5 év
1955-ben	64 év - 5 év = 59 év
1956-ban	64,5 év - 5 év = 59,5 év
1957-ben	65 év - 5 év = 60 év

A benyújtott törvényjavaslat lényegesen szigorúbb szabályokat tartalmaz e tekintetben, mint a Kormány által több fórumon, több alkalommal adott korábbi tájékoztatás

A törvénytervezet azt nem veszi figyelembe, hogy az egészségkárosodás ténye egy fokozottabb szervezet elhasználódást jelent, amely a munkavégző képességre nagyon komoly hatást gyakorol, különösen idősebb korban, ahol az életkor előrehaladásából eredő munkaképesség csökkenés és az egészségkárosodásból eredő munkaképesség csökkenés összeadódik.

Számos országban létezik olyan rendelkezés, hogy a tartós egészségkárosodás ténye alapján, az öregségi nyugdíjellátás elnyeréséhez a z egészségkárosodott személyeknek kevesebb biztosításban töltött idő elérése is elegendő az általánoshoz képest, így alacsonyabb életkorban mehetnek öregségi nyugdíjba, mint az ép, egészségkárosodással nem érintett emberek.

Egy ilyen rendelkezés bevezetése társadalmi és morális szempontból igazságos, esélyegyenlőségi helyzetet teremthetne Magyarországon is.

b) A törvénytervezet nem tartalmaz rendelkezést arra vonatkozóan, hogy a megváltozott munkaképesség és az ebből eredő ellátásokra való jogosultság megállapítására korábban hatáskörrel rendelkező szakértői intézetek (OOSZI, annak jogelődjei, vagy az ORSZI, valamint a Munkaügyi Bíróságok) végleges munkaképesség változást megállapító határozatai alapján, ellátásban részesülő személyek esetében, ezeket a határozatokat az új eljárások során milyen módon kell figyelembe venni – tekintettel a „szerzett jogok” és a „jogbiztonság” alkotmányos kötelezettségeire is.

A fenti körülmények megfelelő kezelése érdekében javasoljuk és kérjük, hogy a komplex minősítés elvégzése során, a törvénytervezet 33. § (6) bekezdés a) pontjában foglaltak alapján az életkor, valamint új szempontként a korábbi „végleges” állapot vélelmezése szerepeljen a komplex minősítés szempontjaként, akár oly módon is, hogy két minősítő körülmény alapján, a rehabilitációs hatóság, személyes vizsgálat nélkül, egyértelmű és objektív állapot leírást tartalmazó irat alapján állapítja meg valamely rokkantsági ellátásra való jogosultságot.

Ezzel a megengedő rendelkezéssel, különösebb kockázat nélkül, jelentős mértékben csökkenthetővé válik a rehabilitációs hatóság munkaterhe is.

Budapest, 2011. november 28.

Baráth Zsolt

Sneider Tamás

Vágo Sebestyén

Dr. Gyenes Géza

Dr. Kiss Sándor

(Jobbik Magyarországért Mozgalom)